

"Rácsok mögött szabadon"

Kis szolgáló csoporttal jártam a váci börtönben március 4-én. Nem tarthatom meg magamnak, amit ott kaptam, átéltem. Figyelnünk kell Isten munkájára! Merre jár ma Jézus Magyarországon? Többek között fegyházban, betörők és gyilkosok között! Nem új jelenség ez, hiszen maga az Úr mondta: „...börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.” (Mt 25,36) Jézus ott van, ahol az emberek a bűn, betegség, baj, nyomorúság foglyai. Ha eddig nem zaklatott fel ez a bibliai üzenet, kedves olvasó, most éppen itt az ideje. Megváltónk elvárja az övéitől, hogy ők is ott legyenek, ahol ő van.

Egyeztetések és beléptetés után ott töltöttünk néhány órát, de Jézus a börtönben nem „vendég”, „meghívott prédikátor”, hanem lakó! Ezt a tényt néhány külső jellel bizonyítom.

A túlszűfolt intézményben nyolcszázötvenen raboskodnak, több mint háromszáz az alkalmazott. (Sokba kerül a bűn.) Jelentős része a foglyoknak súlyos bűncselekmény miatt kapta az ítéletet.

A lakók huszonöt százaléka (!) látogatja a keresztény alkalmakat. Katolikusok, reformátusok, baptisták viszik a szolgálat terhére. Mi egy szombat délelőtti bibliaórára kaptunk meghívást. Négy szolgatársam bizonyosságot tett Isten megváltó, szabadító szeretetéről, én hirdethettem az ígét, és hívtam megtérésre a hallgatókat a jánosi ige alapján: „*A Mester itt van, és hív téged.*” „*Lázár, jöjj ki! És kijött a halott...*” (Jn 11,28.44)

Az elmúlt években sokan jutottak hitre a fegyházban. Ezt az egyházban ébredésnek nevezzük. Az éneklést a rabok vezették. Több mint fél órán át dicsőítették Istent – mintegy hatvanan. Az ismert ébredési ének itt egyedien hangzott: *„Jövök, semmit nem hozva, / Keresztedbe fogódzva, / Meztelen, hogy felruházz, / Árván, bízva, hogy megszánsz. / Nem hagy a bűn pihenést, / Mosd le, ó, mert megemészt!”* (Aki értem megnyíltál – EKE-énekeskönyv)

Ha nincsenek vendégek, több idejük marad, egy órát szoktak énekelni. A különös gyülekezet tagjai is szolgálnak, bizonyosságot tesznek ilyenkor. Az alkalom utolsó fél órájában imaközösségben voltunk! Miközben imádkoztunk, jól hallható, zúgó szél támadt (viharos volt az időjárás), tüzes nyelvek nem jelentek meg, de a szemekben ott volt a mennyei láng.

Az a testvérünk, aki hívott a szolgálatra, korábban öt évet töltött az egyik itteni cellában. Már sok éve szabadult, az Úr tartja és használja őt. A Lélek gyümölcseiről tanította egykori rabtársait.

Mélyen megérintett egy bentlakó története. Velem egykorú, negyvenhét éves. Élete nagyobb részét rácsok mögött töltötte, de tizenkét évvel ezelőtt megtért, újjászületett. Ma ő az egyik megbízott lelki munkás a börtönben. Megtanult zenélni, ő vezette az éneklést elektromos orgonán (CD is készült énekszolgálatáról, Rácsok mögött szabadon címmel), és úgy hirdette az evangéliumot, ahogy szószékeken is ritkán hallani. Még kilenc éve van, de lélekben, szellemben szabad...

Egyházaink, gyülekezeteink nem lennének sanyarú állapotban, ha ilyen egyértelműen hirdetnénk a megtérés ígését, élnénk Isten erejéből, amely „erőtlenség által ér célhoz” (2Kor 12,9).

Csodálatos ajándéka Istennek, hogy a börtönparancsnok is megtért (evangélikus), és lehetőségei szerint segíti a lelki munkát. Minden hetet munkatársi bibliaórával kezdenek a fegyház dolgozói.

Május 1-jén, a váci ökumenikus ifjúsági találkozó keretén belül a székesegyház előtti téren a fogvatartottak is szolgálnak majd.

Meghívtam őket, akik szabadok lélekben, hogy jöjjenek el a nyári piliscsabai missziós konferenciánkra és az őszi országos evangélizációra a Deák téri templomba, hogy hirdessék nekünk, szabad raboknak az ígét. Imádkozzunk, hogy mindez létrejöhessen!

Még inkább azért könyörödjünk, hogy a Lélek munkája nyomán mi is felébredjünk.

Szeverényi János országos missziói lelkész

*

MAGYAR KATOLIKUS RÁDIÓ

Élet-jelek

aktuális tartalom

2010.04.27. 13:34

hallgassa meg! (a lejátszáshoz szükséges RealPlayer letölthető innen.)

Szerkesztő: Madocsai Bea - **Rácsok mögött, szabad lélekkel**

A börtön falai között tesz tanúságot Boros Lajos elítélt Jézus Krisztus szabadságot adó, megváltó, üdvözítő szeretetéről.

általános adatok

Havonta jelentkező műsorunk látszólag emberileg reménytelen és kilátástalan helyzeteket mutat be, amelyekben mégis megmutatkozik a megmaradás lehetősége és a létezés öröme, mert bebizonyosodik, hogy az életé az utolsó szó.

http://www.katolikusradio.hu/?m_id=4&m_op=viewmusor&id=220578